

תמיר נוזף במזכירו ובמזכירת

הליכוד - ובגין נוזף בתמיר

אורנה שמיר דיילת, חברת "כנס", אשר טיפלה באורחים הרבים שבאו לכנס למניעת הטרור, ליוותה את הסנטור הנרי ג'קסון. ג'קסון טען אחר-כך, שמכל שומרי-הראש שהיו לו בחייו, היתה אורנה היעילה ביותר. "היא העלתה לי את המוראל", אמר הפוליטיקאי האמריקאי.

על כך שהיא פונה אליו. אולם נראה כי תמיר הבין שהוא יראה כפחדן אם לא יכנס לאולם ובסופו של דבר נכנס, והיה חבר-הכנסת היחידי שנמ"ר יציע הציבור.

מייד אחרי ההצבעה ניגש תמיר לבגין, מתוך מגמה ברורה שבגין יודה לו על כך שלא הצביע נגד הממשלה. כפי שעשה ידן. תחת זאת יכלו אנשים ליד שולחן הממשלה לשמוע את בגין אומר לתמיר: "זו צביעות".

שבוע שעבר על חוק השירות-הלאומי הצביעו חברי הסיעה הדמוקרטית של **ויגאל ידן** נגד הממשלה. שר המישפטים **שמואל תמיר**, לא רצה להצביע נגד **מנחם בגין** ונותר יושב במיזנון. כאשר ניגש אליו מזכירו, **חיים פאמט**, שלא ידע על כוונתו של השר, והזכיר לו כי נערכת הצבעה, נוזף בו תמיר לעיני כל. אחר-כך ניגשה אליו מזכירת סיעת הליכוד בכנסת, **ירדנה מלר**, וביקשה ממנו להיכנס לאולם המליאה, אך גם בה נוזף תמיר

לגבי התפטרותו מוועדת השישה אמר וייצמן: "מאז ש'אני לא בוועדת האוטונומיה, אני מרגיש עצמי הרבה יותר אוטונומי".

ח"כ אברהם רשה ("שמיר" נראה בשבוע שעבר בהצגת הבכורה של הדיבוק בתיאטרון הבימה כי הוא מודאג ביותר. כעבור יוריים הסביר את הדאגה שלו: "הכרטיס להצגה זו היה הכרטיס היקר ביותר ששילמתי אי פעם. מיליון ורבע לירות. למחרת ההצגה היינו צריכים, אני שי ועדת-הכספים של הכנסת, לאשר תקציב מיוחד להביטה בגובה של שניים וחצי מיליון לירות. להצגה הלכתי עם אשתי, כך שכל כרטיס עלה מיליון ורבע לירות".

ח"כ רוני מילוא היה אורח כנס איגוד השוטרים שנערך בתל-אביב. כשיצא רורני מהכנס הוא גילה כי על שימשת מכוניתו הודבק דו"ח חניה.

באחרונה הגיעו למישכן הכנסת כמה פקידות חדשות אשר עוררו את עניין הח"כים. הגיב על כך **ח"כ חיים קאופמן**: "אין מה לדאוג. הפלירטים היחידים שחבריי הכנסת שלנו יכולים לעשות זה בעיניים".

אחת הפקידות החדשות היא **ענת קראוס**, המזכירה החדשה של סיעת לעם בכנסת. קאופמן עמד בתוקף על כך שהיא שייכת לכולם וטען: "הרי היא שייכת לעם".

חבר-הכנסת המחליף מזכירות במהירות שיא הוא **ח"כ אסף יגורי** מיעד. באחרונה קיבל יגורי מזכירה חדשה בשם **פנינה אמיר**. לפני שעבדה אצל יגורי היא עבדה במפעל החזיות הירושלמי טרוחק.

ח"כ שולמית אלוני משוכנעת כי הרמטכ"ל, רב-אלוף **רפאל** ("רפול") **איתן**, הורה לחיל-האוויר שלא להפיל יותר מיגים סוריים. "הוא אינו מסוגל לעבור עוד פעם מסיבת עיתונאים", הסבירה אלוני. בהצבעה שנערכה בי

ינחם בגין הונצח על-ידי צלם עיתונות בכנס למניעת הטרור, שנערך בירושלים, בתמונה נדירה: הוא מוחא-יכף ליריבו, מנהיג האופוזיציה, **ח"כ שמעון פרס**, בעת צעד לעבר דוכן הנואמים כדי לשאת את נאומו בישיבת הפתיחה.

שתי המדינות היחידות שברא-שן אני יכול לעמוד הן גר-מניה וישראל. בהתכוונו לכך שלא שניא את ארצות-הברית הוא לא יוכל להגיע בגלל יהדותו ובגלל העובדה שלא נולד בר-ארצות-הברית כפי שדורשת החוקה האמריקאית.

שר-הביטחון **עזר וייצמן** גילה באתרונו כי יש שתי דרכים למנהיגים פוליטיים להיראות טוב מבחינה היסטורית: "יש כאלה שצריכים לך-אוג לכך שהם יעלמו מההיסטוריה וכאלה שצריכים לדאוג לכך שהם ישארו בהיסטוריה".

בתום מסיבת העיתונאים שלו שנערכה בסוף השבוע שעבר, פגש שר-החוץ האמריקאי לשעבר, **הנרי קיסינג'ר**, בלובי של מלון הילטון בירושלים. את מנהיג מפלגת העבודה, **ח"כ שמעון פרס**, קיסינג'ר פנה אל פרס ואמר לו: "קוראים עליך הרבה בי עיתונים בזמן האחרון". בתתי כווננו למאבקים בין פרס ליצחק רבין וליגאל ארון. פרס טאל את קיסינג'ר: "מה, גם אתה רוצה להתמודד על ראשות מפלגת העבודה?" השיב לו קיסינג'ר: "למה לא?

חזה" (בתמונה מימין), אחז בידו של לפיד (בתמונה משמאל) והזהיר אותו: "הם רוצים תמיד לצלם אותך כשאתה אוכל. כך יוצאות תמונות משמיצות." לפיד שעה לאהרה והפסיק לאכול עד שהצלם התרחק. אז סעד את ליבו.

מוצי לפיד מנכ"ל רשות השידור, היה אורח במסיבת קוקטייל שנערכה בשבוע שעבר בתל-אביב. לפיד כבד-הגוף, האוהב לאכול, הסתער על המאכלים בעודו משוחח עם **ח"כ אהוד אולמרט**. הלה הבחין בצלם, העולם